

Թեան տեսակետով մտադիր եմք առանձին յորումս մը մէջ խօսել առաջնորդաց վրայ։

4.—Թէ պէտք է որ Հայաստանի մէջ Հայ չորհրդակցութիւնը քաջաբերութիւն ընդարձակուի։

Աւերորդ կը համարինք ասոր հարկն ապացուցանել։ Աւստի, համառօտեալ պիտի յիշենք այն միջոցները զորս մեր, և մեզ հետ անտեր, յարմարագոյն դատած եմք այդ նըպատակին հասնելու համար։

Այս միջոցներն են՝

Ա. Հայաստանի Ժողովրդին պանդխտութեան առաջին առնուլ։

Բ. Փոխառութեան և խնայութեան սրնութիւնը հաստատել Հայաստանի մէջ։

Գ. Հայ դրամատեարց Հայաստանի մէջ հոյակապ առուար բանալ։

Դ. Ներկադրածական ուսումը զարգացնել Հայաստանի մէջ։

Հարկ չը կայ պանդխտութենէ յառաջ եկած վնասները թուելու։ Հայաստան հայոցմէ կը պարպուի, և պանդխտներն ընդհանուր իրաւունք խօսելով՝ բարոյապէս և նիւթապէս ձեռն վիճակ մը կըստանան իրենց պանդխտութեան վայրերուն մէջ, և շատ անգամ Ժողաւուրթեան և խնամոց պակասութեան յոգ կըրթան։

Ասոր առաջին առնելու համար պէտք է յայտնաբերել զաւառարանի ազգայնոց միշտ բաժնորդութիւնը պանդխտութեան վնասները, բանի որ շատերն ոչ թէ 'ի հարկէ' այլ 'ի սովորութեանէ' մը մղուելով, այդ վիճակին մէջ կը սեռեն զիրենք։ Բայով անոնց, որք իրաւունք հարկէ մը կը ստիպուին, պէտք է Հայաստանի մէջ անոնց զործ գտնելու միջոցը խորհել։ Երուեստները կրնան յառաջ տարուիլ։ Կրօնադպրութեան և լեզուագիտութեան հետ հասնաւոր խնամք պէտք է տարուի անոնց, յայց մեր առ այժմ ամենապարզ և ամենօգտակար միջոց մը պիտի յիշենք։

Հայաստանի Հայուն ամենամեծ վերքերէն մին վաշխառութիւնն է։ Իւր զործն յառաջ տանելու համար Քրդէն և Քրքէն 100-ին մինչև 100 տոկոս տալով դրամ փոխ առնուլ կը ստիպուի և ծանր տոկոսներու ներքե կը ճնճէ։ Ընդհանրապէս դրամադրոյ չգոյութեան պատճառաւ է որ պանդխտութիւն յառաջ կուգայ։ Բայց եթէ ազգին դրամատէրներն առ այժմ գոնէ միայն Կարնոյ, Մըշոյ, Վանայ և Անիայ մէջ փոխառութեան անտուգանքի համար գոնէ երեք հազար ոսկի դրամադրով, հարիւրաւոր հայք ոչ միայն դրամադրուի գտնելով պանդխտութենէ կամ իրենց հոգիքը վաճառելէ կազաւին, այլ և յօժաւրակամ կրնան սովորականէն աւելի տոկոս ալ վճարել այդ անտուգանքուն, և առկից զատ, հայ դրամատէրը կրնան իրենց փոխ տուած դրամադրուի փոխառուաց կալուածներովն ապահովել։ Ծախադրութեան ապահով միջոց մը, որ միանգամայն ազգաշէն զործ մ'է։

Այս փոխառութեան սնտուկներուն քով խնայութեան սնտուկներ ալ կրնան հաստատուիլ, այսինքն Հայաստանի Հայոց խնայութիւնները տոկոսի մը փոխարէն կրնան առնուելով պահպանուիլ, և քիչ մը բարձր տոկոսով ուրիշ Հայոց փոխ տրուել, որք զրօնադրութեան պէտք ունին, որով փոխ տրուելիք դրամադրութեան քանակութիւնը կաւելայ, և երբ Հայաստանի Հայոց մէկ մասը խնայութիւն ընել կուսնի և անոր օգուտները կը վայելէ, մէկ ուրիշ մասն ալ դրամադրութիւնը գոնէ և անով զործ կընէ։ Այս միջոցն եթէ 'ի զործ դրուի, Հայաստանի Հայերն իրեն ց հոգիքը վաճառելու հարկէն կրնայ ազատուի և միւս կողմէն պանդխտութեան դէմ հզօր պատուար մը լինի։

Հայ դրամատեարց ուրիշ խմբակ մ'ալ կըրնայ Հայաստանի մէջ հոյակապ առուար հաստատել, այսինքն հոյ գնել խիստ աժան գնով, քանի որ այժմ Հայաստանի մէջ և մա-

նաւանդ Մշոյ արգաւանդ դաշտերուն մէջ հոգիքն անհաստատելի կերպիւ աժան են, և զանոնք աւելի բարձր գնով վաճառել այն Հայ գիւղացւոց, որք սակայն տակաւ առ տակաւ միայն կրնան անոր գինը վճարել, և կամ այդ հոգիքը վարձու տալ Հայոց, և կամ իրենց հաշուոյն մշակել տալ Հայ երկրագործաց։ Մուշէն կը գրեն մեզ թէ այժմ բազում Հայ գիւղացիք, վերջին ծայր աղքատութենէ ըստիպուել, ծիծաղելի գումարի մը համար իրենց հոգիքը Քրքաց կամ Քրդաց վաճառելու վրայ են, և կը խնդրուի մեզնէ որ այս իրօնութիւնն ազգիս դրամատեարց ուշադրութեան ներկայեմք։ Վերջերք մինչև ցարդ Հայաստանի լեռները բռնած էին այժմ դաշտերն ալ կիջնեն՝ Հայ գիւղացւոց աղքատութենէն օգուտ քարելով, որք չնչին գումարներու համար իրենց հոյն անոնց կը վաճառեն։ Բայց Հայ դրամատէրը և վաճառականը, համեստ գումարներով կրնան այդ հոյերն իրենք գնել, և ոչ միայն շահագիտութիւն մ'ընել, այլ և ազգին օգտակար ծառայութիւն մը մատուցանել։

Իսկա է որ այս ամեն ձեռնարկները կատարուելու համար բարենորոգումներ պէտք են, որպէս զի ապահովութիւն հաստատուիլ բայց՝ ճշմարիտը խօսելու համար աւելի հաւանական է որ Հայաստանի բոլոր Հայ բնակիչք երեսն այդ երկրէն, քան թէ կատարեալ ապահովութիւն մը հաստատուի անդ։ Բայց ինչո՞ւ չենք մտածել թէ այդ անբարեկարգ վիճակին մէջ անգամ զաղտնի աշխարհապարութիւն մը շահ կրնայ ունենալ... Քիչ մ'արի պէտք է լինիլ, առջի բերան դժուարութիւն կրնայ գտնուիլ, բայց պէտք է զործել, յարատե գործել։ Ըստ անտեսական առաջին, եթէ Հայք իրենք իրենց օգնեն, Աստուած ալ կօգնէ իրենց։ Չեմք ուզեր աւելի խօսիլ այս մասին, այլ կը բաւականանամք ըսելով թէ՛ մեր ազգն իւր արդի ընթացքով հակադարձայ կը յառաջդիմէ զէպի ջնջումն իւր գոյութեան։ Միայն զարոյցները բաւական չեն այս ազգին գոյութիւնն ու յառաջդիմումը իրենց ապահովելու համար։ Հոգիք և արուեստներ ալ պէտք են, ազգին նիւթական, շոշափելի շահերն ալ մտածել պէտք է։ Հայաստանի զարգացող մէջ լեզու մը պակաս պէտք է աւանդել, բայց արուեստ մ'աւելի ուսուցնել։ Դպրոց և հոգի, լոյս և հարստութիւն, այս պէտք է լինի մեր ազգային նշանաբանը։

Վերջապէս, ամեն միջոց պէտք է ի զործ դնել պանդխտութիւնն արգելելու և Հայաստանի մէջ Հայոց հոգաւորութիւնը պաշտպանելու, քաջալերելու և ընդարձակելու համար։

5.—Թէ պէտք է որ Հայաստանի վանքերից կալուածներուն պահպանութեան մասնաւոր խնամք տարուի։

Հայաստանի մէջ այժմ 200-ի մօտ վանք կայ, որք ընդարձակ հոգիք ունին։ Այսպիսով թեամբ պէտք է հսկել անոնց պահպանութեան, և միանգամայն անոնցմէ օգուտ քաղելու միջոցները խորհիլ։ Կառաքանք մ'ի մէջ այլոց, որ ազգին հացն ուսող վանականք իրենք զիրենք քիչ մը հոգադրական ուսմանց տան, և այդ կալուածոց մէջ նոր դրութեամբ երկրագործութիւն ուսուցանեն շրջակայ գիւղերու Հայ պատանեաց և երիտասարդաց։

6.—Վերջապէս պէտք է յանձնախումբ մը կազմել ազգին նիւթական շահուց հսկելու համար։

Այս յանձնախումբին պաշտօնը պէտք է լինի ի մէջ այլոց։

Ա. Պանդխտութիւնն արգելելու համար ամեն բարոյական և նիւթական միջոց 'ի զործ դնել։

Բ. Հայաստանի Հայոց հոյակապ դատերը պաշտպանելու համար փաստաբաններ զրկել, և ուրիշ ամեն միջոցներով օգնել անոնց։

Գ. Ազգիս սեղանաւորները, վաճառականներն ու դրամատէրները քաջալերել իրենց դրամադրութիւն գոնէ մէկ փոքր մասն Հայաստանի մէջ զործածելու։

Դ. Հայաստանի մէջ ծախու հոգիքը գնել ազգային կալուածք անւար, և զանոնք զործածել թէ իբրեւ տխար աղքատներ, թէ Հայ դործաւորաց վարձու տալով, և թէ տաւանի ուրիշ եղանակներով։

Ե. Ներկադրածական ուսումները քաջալերել և տարածել մանաւանդ Հայաստանի մէջ։

Զ. Ընդհանուր ազգէն, կամ գոնէ կարող դասերն տարեկան թիւթու տուրք մ'առնուլ ազգին նիւթական շահերն այս և ուրիշ միջոցներով պաշտպանելու համար։

Նիւթէ այսպիսի յանձնախումբ մը իւր պաշտօնը յաջողութեամբ կատարէ, ազգին ուրիշ տասն յանձնախումբներէն աւելի օգտակար կըրնայ լինիլ։

Ահա կարգ մը զառաւիարներ, իրենց տարբարական վիճակին մէջ ներկայացուցալ։ Ամեն ազգաւորաց ուշադրութեան կը յանձնեմք զանոնք։ Բաւական վազեցինք ստուերներու ետեւէն, պէտք է այժմ իրականութեանց դարձնեմք մեր ուշն և ոյժն։ Հոգադրութիւնն ու արուեստները պէտք է համընթաց յառաջանան զարգնելու հետ։ Նիւթ, Հայ ազգը չէ որոշած Հրեական ազգին նմանիլ, այսինքն եթէ մտադիր չէ անտարբեր լինիլ իւր հայրենի երկրին, միայն զարոյցները չեն բաւեր այդ հայրենի երկրին մէջ իւր գոյութիւնն ապահովելու։ Այլ, ըսինք և նորէն կըսեմք թէ ազգին նիւթական և կենսական շահերն ալ պէտք է մեր խորին ուշադրութեան առարկայ լինի։ Դարձեալ պիտի խօսեմք այս խնդրոյն վրա, բայց պէտք է ազգաբարեմք թէ խօսելէ աւելի զործել հարկ է եթէ իւրական նպատակ մը կայ այս ազգը վերելու։

(Մատիս)

Ի ԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նիսպարայի հերոսը պ. Բլոնդէն, որ Նիսպարայի ջրնկէցի վրա կապած լարի վրայով անցաւ, նորերումն եկած էր Վիէննա։ Նրա ետեղեցի եկել է և մի հարուստ լորդ, որը մի աճաքին գումարի գրաւ է դրել, թէ Բլոնդէն մինչև 60 տարեկան հասակն անպատճառ վայր կընկնի լարից, և կը ջախջախի իր գլուխը։ Այժմ նա չար հրեշտակի նման հետևում է Բլոնդէնին ամեն տեղ։ Լորդին մնում է այլ ետ տասը տարի հետևել պ. Բլոնդէնին, որովհետև նա այժմ միայն 50 տարեկան է։

Չեռնածու Հէրման վարուց արդէն յայտնի է իր սրամիտ ու ճարպիկ ձեռնածութիւններով, այս օրերս նա մի շատ ծիծաղալարծ սրամտութիւն գործ դրեց, որը դարձեց իր վրա հասարակութեան ուշադրութիւնը։ Պատմում են, որ այս օրերս Աթիլիայից չորս գուլումներ էին եկել փարիզ այնտեղ ներկայացուցանել տալու դիտաւորութեամբ։ Նրանք դիմում են Folies-Berger-ի կառավարչին, որը նրանց վարձում է իր թատրոնի համար, և նրանց տանում է ներկայացնելու «Figaro» լրագրի խմբագրատանը։ Զուլումները հազված են իրանց հայրենիքի բնական զգեստներով, որը կայանում է մի փոքրիկ կարճ գզգզոցի մէջ, բայց այդ, նրանք գնված են վաճառով, նիդակով, նետով և աղեղներով, որոնք կազմում են Զուլումներին որոյց նուիրական զէնքերը։ Հէնց որ նրանք մտնում են «Figaro» խմբագրատան գեղեցիկ զարդարուն դահլիճները, ամենքը միասին վազում են զէպի վառարանը ուր վառվում էր կրակը, և որի կողքին նստած էր հուշակաւոր Հէրման, ճեսնելով այդ վայրենիների անփոյթ մուտքը, նա բոլորովին անտարբեր կերպով մօտենում է դուլումներին մէկին, և նրա վաճառից հանում է մէկ նարինջ, յետոյ մօտենում է երկրորդին, և նրա նիդակից հանում է մէկ խնձոր, յետոյ մօտենում է երրորդին և նրա քթից հանում է մի ուրիշ նարինջ, և այսպէս մը քանի ուրիշ զուարճութիւններ, Վայրենիները տեսնելով այս բանը բոլորովին

ապշած մի տեսակ կիսաշղան են կազմում պ. Հէրմանի շուրջը, և մի երկու անգործ վայրկեաններէ յետոյ ամենքն սկսում են սարսափով փախչել։ Folies-Berger-ի գիւղէկտօրը հազիւ հազ կարողանում է նրանց համոզել, որ պ. Հէրմանի արածը մի դատարկ ձեռնածութիւն հանաք է։ Վերջապէս մեծ դժուարութիւններից յետոյ, նրանք համաձայնում են վերադառնալ այն կարծեցեալ հրէջի մօտ։ Խմբագրատանը նրանց առաջարկում են նարինջներ, խնձորներ և զանազան պտուղներ, բայց նրանք այդ բոլորի վրա մի առանձին կասկածանքով են նայում, կարծելով թէ այդ հիւրասիրութեան մէջ թաքնված է մի որ և է դրամա։ Բայց երբ պ. Հէրման և միւսներն սկսում են ուտել, այն ժամանակ, նրանք էլ նոր վստահանում են հետեւել ուրիշների օրինակին։ Folies-Berger-ի գուլումների առաջին ներկայացումից միայն գոյացաւ 37,450 ֆրանկ։

«ՄԵԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՅ

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 8 փետրվարի։ Բոլոր թագաւորները, պապը և Ֆրանսիական հանրապետութիւնը շնորհաւորեցին Քաղաքի Կայսրին, նրա նոր փոսնդից հըրաւի կերպով ազատվելու մասին։ Գրեթէ ամբողջ եւրոպական մամուլը սարսափով և զըրզուանքով է վերաբերվում զէպի Չմերային պալատի մէջ փետրվարի 5-ին կատարված նենգաւոր միտ կոնսպիրատիւնին։ Այսօր կատարվեցաւ ճայթիւնից սպանվածների, և վերքերից մեռած ստորաստիճան գինուորականների թաղման հանդէսը։

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 8 փետրվարի։ Պետական բանկի 50% տոմսին առաջին շրջանի արժէ 93 ռ. 50 կ., երկրորդ 93 ռ., երրորդ 93 ռ. 50 կ., չորրորդ 93 1/2 ռ., ներքին 5 1/2 առաջին փոխառութեան տոմսին արժէ 225 ռ. 50 կ., երկրորդ 227 ռ. արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսին արժէ 90 3/4 ռ., երրորդ 90 3/4 ռ., ոսկին արժէ 7 ռ. 66 կ.։ Ռուսաց 1 ռուբլ կօնդօնի վրա արժէ 25 3/4 պէնս. ռուսաց 100 ռուբլ Բերլինի վրա արժէ 219 մարկ 50 պֆ., Համբուրգի վրա—218 մարկ 50 պֆ.նիդգ, Փարիզի վրա 269 ֆրանկ։ Տրամադրութիւնը խաղաղ է։

Ա. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 9 փետրվարի։ «Правит. Вѣстн.» լրագրում տպված է հետեւեալը։ Չմերային պալատի փետրվարի 5-ին ճայթիւնն առաջացաւ ներքնայարկում։ մարդաբնակ տան կամարների նշանաւոր մասը և վառարանը քանդված են. զոնորք բարոյաւոր են եղած. պահպանողի առաստաղի ներքին կամարի վրա յայտնվեցան երկու ձեղքեր. յատակի մեծ մասը քանդված է. սեղանատան պարկէտը տեղահան է եղել. պատը ձեղքվել է. պալատում բաւականին քանակութեամբ ապակիներ են ջարդված. քննիչների կարծիքով ճայթիւնը երկու պուզ գինամիտ քանակութեամբ է առաջացած. երևի, ճայթիւնից առաջ, դինամիտը գտնվում էր ներքնայարկի մարդաբնակ սենեակի վառարանի մէջ, կամ վառարանի վրա։ Կայսրի ծառը, որ սովորաբար երկրորդան 6 ժամին է լինում, այդ օրը յետաձգված էր մինչև Հէսսէնեան իշխանի գաւուստը։ ճայթիւնն առաջացաւ վեցից 20 ռուպլ անցած, հէնց այն միջոցին, երբ Կայսրը հանդիպեց իշխանին, որը դեռ նոր էր եկել երկաթուղու կայարանից։

ՓԱՐԻԶ, 8/20 փետրվարի։ Հաստատ է, որ այստեղ կայանաւորված է ռուսահայտակ Գարման, որը մեղադրվում է Մօսկովայի երկաթուղու վրա զործված եղեռնագործութեան մէջ։ Պաշտօնապէս պահանջված է, որ մեղաւարտին յանձնեն, և այդ պահանջը կը հաստատվի պաշտօնական կերպով։

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԿՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ